

REGISTER B. NO. 166

શ્રી

પુ. ૧૯ મુ. સં. ૧૯૫૬
અંક ૪ થી જૈનધર્મ પ્રકાશ અષાડ.

ઉપજાતિ.

ધાર્યઃ પ્રવોધો હૃદિ પુણ્યદાનં, શીલં સદાંગીકરણીયમેવ ।
તપ્ત્વં તપો ભાવનયૈવ કાર્યા, જિનેંદ્રપૂજા ગુરુભક્તિરુચમઃ ॥

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સમા.

ભાવનગર

અનુક્રમણિકા

૧	નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજી કરો.	૭૩
૨	જૈન કોનકરન્સ.	૭૫
૩	હાલમાં પ્રગટ થતા જૈન ગ્રંથો.	૭૯
૪	જૈન હીરેકરીની જરૂર.	૮૨
૫	ધ્યાન વિષય.	૮૪
૬	જીર્ણ ગ્રંથોદ્ધાર.	૯૦
૭	વૈરાગ્ય.	૯૨
૮	વર્તમાન સમાચાર.	૯૫

અમદાવાદ.

“એવો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ”માં

નથુભાઈ રતનચંદ માસ્કૃતીયાએ છાપ્યું

વીર સંવત ૨૪૨૯ શકે ૧૮૨૫ સને ૧૯૦૩

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૩૧)

પોસ્ટેજ ચાર આના.

ચોપાનીયું રખડતું મુઢીને આશાતના કરવી નહીં.

સાધુ સાધ્વી પ્રત્યે ખાસ વિજ્ઞાપિ.

અમારી ઝાડીસ બળી જતાં તેની અંદર જે સાધુ મુનિ-
રાજ કે સાધ્વીજીનું પુસ્તક લખેલું કે છાપેલું બળી ગયું હોય
તેમણે લખેલી પ્રતો લખાવીને તેનું લખામણ ખુશીથી અમારી
પાસેથી મંગાવી લેવું અથવા અમને લખાવી આપવા સૂચવવું
અને છાપેલી બુકો અમારી પાસેથી મંગાવી લેવી. એમાં કિંચિત્
પણ સંકોચ ધરાવવો નહીં.

અમરચંદ ઘેલાભાઈ મંત્રી.

વિશેષ સમાચાર.

સલા તરફથી છપાયેલી બુકો ફરીને છપાવવાનું કામ શરૂ
થઈ ચુક્યું છે. હાલ મુમારે દશ બુકો છપાય છે.

વેચવાની તમામ બુકો આવી ગઈ છે. જેમને ખપ હોય
તેમણે અમારી પાસેથી મંગાવવી. જે રીતે લખશે તે રીતે મોકલશું.

લાઠજેરીમાં તમામ બુકોનો ધણે ભાગે સંગ્રહ થઈ ચુક્યો
છે. હજી વધારો શરૂ છે. થોડા વખતમાં પરિપૂર્ણ થઈ જશે. શા.
લીમશી માણેક તરફથી તેમજ ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી
તરફથી છપાયેલી તમામ બુકોની એકેક નકલ ભેટ તરીકે મળી
છે, નારાયણ હેમચંદ્રે અરધી કિંમતે તમામ બુકો આપી
છે, ખીજ પણ કેટલાએક ગૃહસ્થો તરફથી ભેટ તરીકે બુકો આપી
છે તેની જીદી પહોંચ આપવામાં આવશે. સલાસદાએ તેમજ
લાઠજેરીના મેમ્બરોએ તેનો લાભ લેવાનું શરૂ રાખવું.

ચોપાનીયાના લવાજમ વિજેરેનું લેણું મુજબ મનુષ્યોએ તે મો-
કલવા માંડવું છે. સર્વે સજ્જનોને તે સંબંધી યાદ આપવામાં આવે છે.

ભેટ સંબંધી સૂચના.

ગયા વરસની ભેટ હવે પછી પાછલું લવાજમ મોકલનારને
મળી શકશે નહીં પરંતુ ચાલતા વર્ષના લવાજમ સાથે મોકલશે
તો હજી પાછી ભેટ આપશું નવા વર્ષની ભેટના ઇચ્છકે પણ
તરતમાં લવાજમ મોકલવાનું લક્ષમાં લેવું. તંત્રી.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

હોહરો.
મનુ જન્મ પામી કરી, કરવા જ્ઞાન વિકાશ;
નેહ યુક્ત ચિત્તે કરી, વાંચો જૈન પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧૯ મું. શાકે ૧૮૨૫. સંવત ૧૯૫૯. અપાડ અંક ૪ થો.

ૐ અર્હં નમસ્તચ્ચાય નમઃ સ્યાદ્વાદિને.

નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજી કરો.

હરિગીત.

છે ચપળ આયુ અદ્ય તેથી જૈન જ્ઞાન ભણી ગણી,
પટ દ્રવ્ય સમજી તત્વ શક્તિ ફેરવો આત્મા તણી;
અકલ્પેશકારી સ્વગુણ રત્ન કમાઈને સ્થિર થઈ ઠરો,
નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજી કરો. ૧
પરણેવીથી સંધે સદા રહિ શ્રાદ્ધ ધર્મ સુ સાધવો,
જૈનાત્મિક વૃદ્ધિ થવા શ્રી સંધને આરાધવો;
બહુ પાપ તાપ નિવારવા થઈ યોગ્ય સંયમ આદરો,
નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજી કરો. ૨
વળી પુન્ય યોગ સુપુત્ર પુત્રિ સુધારી માર્ગ બતાવવો,
નહિ ધટ એવા યોગમાં સમભાવને બહુ ભાવવો;
માર્ગાનુસારી ધર્મ પાળી દુઃખને વેગે હરો,
નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજી કરો. ૩
સાક્ષાત સ્વાર્થે સગાં થકી વૈરાગ્યની લહિ વાસના,

૭૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જનધર્મ ગુરુ આરાધવા કરિ શુદ્ધ ભાવે ઉપાસના;
 પરમાર્થ સાધિ સદ્વિવેકે શિદ્ધ ભવ ઉદ્ધિ તરો,
 નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજ કરો. ૪

સ્ત્રિ પુરૂષ સ્વાર્થિ પ્રેમને જો પૂર્ણ રીતે ઝોળખો,
 તો પરમ અર્થ સ્વરૂપ સાચો સ્વાર્થ તેને પારખો;
 ઉલટ ધરી ઉદ્ધમ કરો પુરૂષાર્થને ન પરીહરો,
 નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજ કરો. ૫

નિઃસાર છોડી સાર અમૃત તુલ્ય રતનત્રયી તણો,
 છે ધર્મ શુદ્ધ તથા વળી કારણપણે ઉપકરણનો;
 આદર કરી બહુ માન સત્વર કાર્ય સિદ્ધ સુખે કરો,
 નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજ કરો. ૬

અહો ધન્ય જેને મુગલિતે સંસાર સમભાવે રહે,
 ઉત્કૃષ્ટિ હદ છે એહની અતિ નિકટ ભવિ તે તો લહે;
 જગદીશ રૂપ થવા અભય દદા સર્વને નિર્ભય કરો,
 નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજ કરો. ૭

પરદ્રવ્ય આશા એજ મોહું દુઃખ જોણી છોડવી,
 નિરાશિ ભાવે ધર્મમાં દઢ દિલે કાયા ત્રોડવી;
 નિઃકર્મ થાવા જૈન સેવક સાર વચન અનુસરો,
 નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજ કરો. ૮

મનહર છંદ.

સિદ્ધ વિના સર્વ વિષે ગુણદોષ ઉભય છે, માટે આ સંસારમાંહે સાર એ મનાય છે,
 કાંટાને જો કાઢવો તો કાંટાનોજ ખપ પડે, વિષનું ઐષધ વિષ શાસ્ત્રમાં કેવાય છે;
 તેમ અપ્રશસ્ત આ સંસારમાં પદાર્થથકી, કર્મ લાગે તેને યોગ્ય પ્રશસ્ત જો થાય છે,
 ઉકત ન્યાયે ૧રાગદ્વેષ ટળે ૨રાગદ્વેષથકી, છેવટે સમાધિવિષે લય થઇ જાય છે. ૧

ક્રોધપર ક્રોધ કરી, માન રાખી માન હણો, માયા જીતવાને જ્ઞાન ધ્યાનની પ્રતી કરો,
 લોભ રાખી મોક્ષનો ને લોભ એ સમુદ્ર તરો, દેવ ગુરુ ધર્મપર રાગ તે અતિ ધરો;
 આર્ત રૌદ્ર માહું ધ્યાન તેનાપર દ્વેષ રાખી, મનમાં ન આવે કદી એવી વૃત્તિએ ઠરો,
 બ્રુઓ પછી સાર કેવો આ સંસારમાંથી મળે, સદ્ગુરૂની સહાયથકી અમૃતપદ વરો. ૨

૧ અપ્રશસ્ત. ૨ પ્રશસ્ત..

જૈન કોનફરન્સ.

૭૫

ગીતિ.

શ્રી જિનશાસન દ્વારા, સ્વાદ્વાદ સમજે ધન્ય તે પ્રાણી;

જૈન સેવક અતિ પુન્યે, જિન આજ્ઞા પાળી વરે સુખ પ્રાણી. ૧

જૈન સેવક ગિ૦ હે૦ માણસા. જૈનશાળા.

જૈન કોનફરન્સ.

(તે સંબંધી જાણવા લાયક સમાચાર.)

પહેલી કોનફરન્સ ફોનાધીમાં ભરાયા બાદ તેની બીજી મેકક ક્યાં કરવી? તે બાબત ઘણા વખતથી ચરચાતાં તેનું પરિણામ લાવવા સારૂ આગેવાન વર્ગે તા.૨૬ મી જુનના રોજ અમદાવાદ મળવાનો નિર્ણય કર્યો હતો અને તે તારિખે આવવા માટે બહારગામ પણ આમંત્રણ પત્ર લખ્યા હતા. તેમજ અમદાવાદના ગૃહસ્થોને વખતસર પધારવાના ખર્ચ આપવા માટે સંસ્કૃતર પણ બહાર પાડવામાં આવ્યો હતો. તેની નકલ—

“જૈન કોનફરન્સની બીજી મેકક ક્યાં રથગે અને ક્યાં વખતે ભરતી તે બાબત પર અત્રેના તથા બહારગામથી આવનાર સહગૃહસ્થો સાથે વિચાર કરી અમુક સ્થળ અને દિવસો નક્કી કરવા જેપુરનિવાસી મી.ગુલાબચંદ હઠા. એમ. એ. શુક્રવાર તા. ૨૬મી જુન સને. ૧૯૦૩ ના દિવસે સવારના અગ્યાર વાગે અત્રે પધારી રૂપાસુરચંદની પોળે શા.વીરચંદ દીપચંદના મકાનમાં ઊતરવાના છે. તે સાહેબની ઇચ્છા અનુસાર બહારગામના પ્રતિષ્ઠિત સહગૃહસ્થોને એ પ્રસંગ પર મજકુર દિવસે અત્રે પધારવા પત્રદ્વારા આમંત્રણ કર્યું છે તે સાહેબ તથા અત્રે આવનારા સહગૃહસ્થોની મુલાકાત લેવા તથા એ બાબત પર એક બીજાને અભિપ્રાય જણાવી નિર્ણય કરી સ્થાન અને દિવસો નક્કી કરવા સદરહુ દિવસે બપોરે ત્રણ વાગે સદરહુ મકાનમાં આપ અવશ્ય પધારવાની તરફી લેશે.

લી. સેવકો

(સહી) લાલભાઈ દલપતભાઈ

,, વીરચંદ દીપચંદ.

૭૬

શ્રી જનધર્મ પ્રકાશ.

ઉપર જણાવેલા કારણસર બહારગામના ગૃહસ્થો મુંબઈથી શેઠ ફકીર-ચંદ પ્રેમચંદ, ઝવેરી માણિકલાલ ઘેલાભાઈ, ઝવેરી ગુલાબચંદ ધરમચંદ, ઝવેરી. હીરાચંદ મોતીચંદ. શેઠ હેમચંદ અમરચંદ તલકચંદ તથા મોહનલાલ પુંજભાઈ. ભરચંદી શેઠ અનુપચંદ મલુકચંદ, ભાવનગરથી શા. કુંવરજી આણુંદજી. જેપુરથી રા. ગુલાબચંદજી દેઠા તથા સુંવનમલજી અને અજમેરથી ધનરાજજી કાઠીયા વિગેરે અમદાવાદ આવ્યા હતા. તા. ૨૬ મી ની બપોરે ત્રણ કલાકે શેઠ વીરચંદ દીપચંદના મકાનમાં મીટીંગ થઈ હતી. તેમાં અમદાવાદના તમામ આગેવાન ગૃહસ્થો પધાર્યા હતા. ઉપર જણાવ્યા શિવાય બહાર ગામના બીજા પણ ઘણા ગૃહસ્થો હતા. પ્રથમ મુખ્ય મુખ્ય ગૃહસ્થો એ એકાંતમાં એસી કેટલોક વિચાર ગોઠવ્યા બાદ રીતસર સભા ભરવામાં આવી હતી. પ્રમુખસ્થાન શેઠ. જૈશંગભાઈ હઠીશંઘને આપવામાં આવ્યું હતું તે પ્રસંગે નીચે પ્રમાણે ઠગવો પસાર કરવામાં આવ્યા હતા.

૧ બીજી કોનફરન્સની મીટીંગ મુંબઈમાં ભરવી.

૨ પ્રમુખ સ્થાન બાબુસાહેબ બદ્રીદાસજીને આપવું.

૩ આસો માસના પ્રારંભમાં ભરવી.

૪ હેલીગેટની ફી લેવી કે નહીં વિગેરે બાબતોનો નિર્ણય મુંબઈની રીસેપ્શન કમીટીએ કરવી.

ઉપર પ્રમાણેના ઠગવો કર્યા બાદ પ્રમુખ સાહેબનો, બહારગામથી આવેલા ગૃહસ્થોનો તથા શેઠ વીરચંદ દીપચંદનો અને છેવટે ગુલાબચંદજી દેઠાનો આભાર માની સભા બરખાસ્ત થઈ હતી અને ત્યારબાદ બહાર ગામથી આવેલા ગૃહસ્થો અતુકુળતા મુજબ રવાને થયા હતા.

(મુંબઈના સમાચાર)

મુંબઈથી પધારેલા ગૃહસ્થોએ મુંબઈ પધાર્યા બાદ અશાહ સુદ ૮ મે સંઘ મેળવ્યો હતો અને તેમાં રીસેપ્શન કમીટી નીમવામાં આવી હતી. તેમાં સુમારે ૨૫૦ ગૃહસ્થો જુદા જુદા દેશાવરના પણ મુંબઈના રહેનારાઓને નીમવામાં આવ્યા છે.

અશાહ સુદ ૯ મે “ “ કોનફરન્સ મેળવવાના લાભો તથા તેમાં ચર્ચવા યોગ્ય વિષયો ” સંબંધી માંગરેણ જૈન સભામાં શા. કુંવરજી આણુંદજીએ એક લખાણ ભાષણ આપ્યું હતું. જેની અસર શ્રોતાઓ ઉપર સારી થઈ હતી. ભાષણમાં મુખ્ય લાભ તરિકે-સંપત્તી વૃદ્ધિ, વ્યાપ

જૈન કોનફરન્સ.

૭૭

સદિકની વિશેષ સગવડ, તીર્થાદિકના સંરક્ષણના કાર્યમાં વધારે એકત્રતાથી સારા પ્રયાસનું બની શકવું, કોઈ પણ સુંદર ધારણાનો સહેલાઈએ અમલ થવો, હાલમાં થયેલી અવનતિનું નિવારણ અને ઊન્નતિની વૃદ્ધિ વિગેરે લાભો ધણા સ્પષ્ટ કરણ પૂર્વક બતાવી આપ્યા હતા.

કોનફરન્સમાં લેવા યોગ્ય વિષયોમાં તીર્થોનો જીર્ણોદ્ધાર, સામાન્ય ચૈત્યોનો જીર્ણોદ્ધાર, તીર્થોના તથા સામાન્ય ચૈત્યાદિના વહિવટોની સભાળ, ગેરવ્યવસ્થાનો અટકાવ, જીર્ણ પુસ્તકોનો ઉદ્ધાર, રહેલા પુસ્તકોનું યોગ્ય સંરક્ષણ, નવા બહાર પડે તે પુસ્તકોના સંબંધમાં યોગ્ય અંકુશ, જરૂરીઅતવાળા પુસ્તકો બહાર પાડવા માટે ઊચિત ગોઠવણ, કેળવણીની વૃદ્ધિ, કેળવણી સેનાઓને મદદ, વ્યવહારિક કેળવણી સાથે ધાર્મિક કેળવણી આપવાની આવશ્યકતા, કન્યાશાળા માટે વાંચન ગ્રુપો તૈયાર કરાવવાની જરૂર, કન્યાઓને અભ્યાસ કરવાના સંબંધમાં ઊત્તેજન, વિવાહિત સ્ત્રીઓને માટે અભ્યાસની ગોઠવણ, અનાથ બાળકોનું રક્ષણ, અનાથ વિધવાઓને મદદ, નિરાશ્રીત જૈનોને યોગ્ય આશ્રય, હાનીકારક સાંસારિક રીત રીવાજોને અટકાવવાની જરૂર અને પ્રવેશ કરતા દુર્વ્યસનાદિનું નિવારણ વિગેરે બાળતો કેટલાક વિસ્તાર સાથે સૂચવી હતી. તેમાં પણ પાછળના બે ગંભીર વિષયોના પૃથક્ પૃથક્ વિભાગ સમગ્રવી તેની જરૂરીયાત સિદ્ધ કરી બતાવી હતી.

હાનીકારક સાંસારિક રીવાજોમાં મુખ્ય બાળલગ્ન, વૃદ્ધવિવાહ, મૃત્યુ પાછળ જમણુ, દરજીયાત ખર્ચો વિગેરે બતાવ્યા હતા અને પ્રવેશ કરતા દુર્વ્યસનોમાં સોડા પોટરથી માંડીને અપેય પદાર્થોનું પાન, અભક્ષ્યનું ભક્ષણ અને અન્ય દુરાચારો સૂચવ્યા હતા.

ઉપર જણાવેલું ભાષણ સમાપ્ત થયા બાદ બીજા વક્તાઓ પણ તે સંબંધમાં સારું બોલ્યા હતા.

લારન્સાદ અશાહ શુદ્ધ ૧૦ મે માંડવી બંદર યુનિરાજ ક્ષી મોહન-લાલજીની સમક્ષ રીસેપ્શન કમીટી એકઠી મળી હતી. અને તે પ્રસંગે સુરતી, જામનગરી, માંગરોળી, કચ્છી, ગોધારી વિગેરે તમામ વગના આગેવાનો પધાર્યા હતા. તેમાં કોરસ્પોન્ડસ તથા સમજેકટ કમીટી, મડપ કમીટી, ભોજન વ્યવસ્થા કમીટી, આવાસ વ્યવસ્થા કમીટી, વોલંટીઅર કમીટી વિગેરે કમીટીઓ નીમાણી હતી અને ખર્ચને માટે ફંડની શરૂઆત થઈ હતી. જેમાં યોગ્ય વખતમાં રૂ. ૩૦૦૦) લગભગ ભરાયા હતા. અને કોનફરન્સમાં આવનારા ડેલીગેટોને માટે ત્રણ દિવસના જમવાનાં આમંત્રણ નોંધાયા હતા.

૭૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ત્યારબાદ રીસેપ્શન કમીટીનું કામ આગળ ચાલ્યું છે. તેના પ્રમુખ તરિકે શેઠ વીરચંદ દીપચંદ, સેક્રેટરી તરિકે શેઠ ફકીરચંદ પ્રેમચંદ અને ખનનચી તરિકે ઝવેરી હીરાચંદ મોતીચંદ નીમાયેલા છે. દરેક સભ્ય કમીટીના ચેરમેન અને સેક્રેટરીઓ જુદા જુદા નીમાણા છે. ચીફ સેક્રેટરી તરિકે શેઠ ફકીરચંદ પ્રેમચંદે સારો પ્રયાસ લેવા માંડ્યો છે બહાર ગામના આગેવાન ગૃહસ્થો સાથે સબજેક્ટો સંબંધી તેમજ વક્તાઓ વિગેરે સંબંધી કોર્સ્પોન્ડન્સ શરૂ થયું છે.

ખર્ચેને માટે ફંડમાં બીજી રકમો ભરવાનું કામ આગળ ચાલ્યું છે. દરેક સભ્યકમીટી પોતપોતાના કાર્યમાં સાવધાન થઈ ગઈ છે, ઉત્સાહ સારો છે. મુનિમહારાજ સાથે પણ પત્રવ્યવહાર શરૂ કર્યો છે, વક્તાઓની શોધ અને તૈયાર કરવાનો પ્રયત્ન ચાલે છે.

આ બાબતમાં કેટલાએક વિદ્વન્સતોષી માણસો અમદાવાદ વિગેરે સ્થળોમાં ખોટી અસર ફેલાવવા લાગ્યા છે. તેઓ એમ જણાવે છે કે-આ કોનફરન્સમાં બાણાવ્યવહાર ત્યાં કન્યાવ્યવહાર અને એક ધર્મ પાળનાર માથે એકત્ર બાણાવ્યવહાર કરવા વિગેરેના ઠરાવો પસાર થવાના છે અને તેનો અમલ થવાનો છે. પણ આ વાત પાયાદાર નથી કારણ કે હાલમાં કેટલાક વિષયો લેવાને માટે તો ખાસ નિરોધ ધારેલો છે.

૧ સાધુ મુનિરાજ બાબત—

૨ જન ગણાતા દીગંબરી, દુંદીઆઓ વિગેરેના દીલ દુખાય તેવી બાબત.

૩ જ્ઞાતિ વિગેરેના પ્રબંધમાં ખલેલ થાય અને જોથી જ્ઞાતિના આગેવાનો ભાગ લેતા અટકે તેવી બાબત.

આ બાબતો હાલમાં હાથ ધરવામાં આવનારી નથી. તેમજ કેટલાક ઠરાવો માત્ર કોનફરન્સનો અભિપ્રાય જાહેર કરનારા થવાના છે અને જોનો અમલ થઈ શકે તેવા કેટલાક ઠરાવો અમલમાં મુકવા માટે તેવા રૂપમાં પસાર થવાના છે. બધા ઠરાવો એક સરખા રૂપમાં પસાર થવાના નથી.

ખાસ જરૂરી બાબતો એ ધારવામાં આવી છે કે કોનફરન્સમાં જે જે ઠરાવો જે જે રૂપમાં પસાર થાય તેનો યથાયોગ્ય અમલ કરવા માટે તરતમાંજ એક કોનફરન્સ ઓફીસ ખોલવી અને તેમાં પગારદાર સેક્રેટરી તેમજ કલાર્ક વિગેરે રાખીને થયેલા ઠરાવોની બાબત પત્ર વ્યવહાર ચલાવવો, પ્રેરણાઓ કરવી, ખબરો આપવા વિગેરે કામ શરૂ રાખવું.

હાલમાં પ્રગટ થતા જૈન ગ્રંથો.

૭૯

એ શિવાય બીજી પણ અનેક બાબતો છે કે જે વિદ્વાન જૈનશ્રીઓ વક્તા તરિકે દેખાવ આપીને મુ'બઈમાં એકત્ર થનાર મંડળની સમક્ષ એવી રીતે રજુ કરશે કે જેને મંડળ જરૂર અમલમાં મુકવા યોગ્ય ધારી લક્ષ્ય લેશે.

આ સંબંધમાં હાલ વધારે લખવાની આવશ્યકતા ન હોવાથી આગળ ઉપર લખશું.

હાલમાં પ્રગટ થતા જૈન ગ્રંથો.

(એક વિદ્વાનમંડળ સ્થાપવાની ખાસ જરૂર.)

હાલમાં બુદ્ધો છપાવવાનું કામ ધમધોકાર વધતું જાય છે તેમાં કેટલાક નામ બહાર પાડવા છપાવે છે, કેટલાક પૈસા કમાવવા માટે છપાવે છે અને કેટલાક જૈન વર્ગને આપૂર્વે ગ્રંથોનો સહજમાં લાભ મળવા માટે છપાવે છે. છપાવવાના સંબંધમાં જો કે હજુ એ મત છે અને નહીં છપાવવાના મતવાળાઓ આશાતના થવા વિગેરેના જે કારણો બતાવે છે તે ના ન પાડી શકાય તેવા છે. તો પણ છપાવવાથી જે અનુકૂળતા અને જે ફેલાવો થયો છે તેવી અનુકૂળતા અને તેટલો ફેલાવો નહીં છપાવવાથી કદિપણ થઈ શકે તેમ નહોતું. કારણ કે લખાવવામાં ખર્ચનો વધારો અને અશુદ્ધ લેખ એ બે બાબત એટલી બધી ધ્યાનપર લેવા યોગ્ય છે કે, તેને બદલે જો પ્રેસ વિગેરેમાં થતી આશાતનાઓને અટકાવીને સારી ગોઠવણથી, શુદ્ધાશુદ્ધતા નિર્ણય કરાવીને, ટકાકે કાગળો ઉપર, ચોખ્ખા ને ઉઘડતા મોટા ટાઇપોથી, નજીબુત બાઈટીંગ સાથે ખાસ જરૂરીઅતના અને ફેલાવવાની જરૂરીઅતવાળા ગ્રંથો છપાવવામાં આવે તો વારંવાર અશુદ્ધ સુધારવાની પારાચાર મેહેનત બચે, કે જે મહેનતના કરનારા અને શુદ્ધાશુદ્ધ સમજનારા મુનિરાજ વિગેરે પણ મળવાની પૂરેપૂરી મુશ્કેલી છે. એટલુંજ નહીં પણ લાઠીઆઓ કે જે પુષ્કળ દ્રવ્ય લઈ જાય છે છતાં અશુદ્ધને કુચા જેવા પુસ્તકો માત્ર પુસ્તક એકું કરવાની વાસનાવાળા પણ અક્ષર જ્ઞાનવિનાના સાધુઓને તેમજ શ્રાવકોને લખી આપે છે અને વેચી જાય છે તેનો પણ અટકાવ થાય.

૮૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આ લાભ કાંઈ નાનો સુતો નથી, પરંતુ છપાવવાની તરફેણના વિચાર-વાળાઓને પોતાના વિચાર પણ ફેરવવા પડે એવા કારણો હાલમાં બનતા નથી છે તે ખરેખર ખેદકારક છે.

કમાવાનીજ લાલચવાળા અને નામ બહાર પાડવાના લોભીઓ એવી રીતે પુસ્તકો છપાવવા મંડ્યા છે કે નહીં તો શુદ્ધશુદ્ધની સંભાળ, નહીં કાગળની દરકાર અને નહીં ટાઇપ ઉડે છે કે ઉડી નથી છે તેવું નિરીક્ષણ-માત્ર તાકીદે છપાવવું, યુકો ખપાવવી, મોટા મોટા અંશના અને તેના કત્તા ના નામથી રળી આવું, પુસ્તક લીધા પછી લેનારાને પસ્તાવો કરાવવો અને ચીથરીઆ પુસ્તકો કે નાની નાની રખડતી યુકો છપાવી નામ બહાર પાડવું. આ ખરેખરો દિલગિરીનો વિષય છે.

આવી પ્રવૃત્તિના છાંટા પરમાર્થ બુદ્ધિએ કામ કરનારા અને જાત મે-હેનત કરી જ્ઞાન ખાતામાં લાભ આપનારાઓને પણ લાગ્યા છે. શાસ્ત્રીઓ કે પંડિતો પગારદાર રાખીને અથવા દર સો શ્લોકે અમુક રકમ આપવાનું ફરાવીને મોટા મોટા અંથો કે ચરિત્રોના ભાષાંતરો કરાવવામાં આવે છે અને તેની પુરતી તપાસ કર્યા કરાવ્યા શિવાય છપાવીને બહાર પાડી દેવામાં આવે છે જેથી કેટલીક વખત લાભને બદલે ઉલટી હાની થાય છે. એટલે કે કેટલાક ખાસ પ્રસંગમાં અર્થને અનર્થ પણ થાય છે. આવી રીતે પરમાર્થ બુદ્ધિએ છપાવનારા હાલમાં તો મુખ્ય બે મંડળ દેખાય છે. એક અમદાવાદની વિદ્યાશાળા અને બીજી ભાવનગર જૈનધર્મ પ્રસારક સભા. અમદાવાદ વિદ્યાશાળાના સંબંધમાં તેમણે બહાર પાડેલ શીળાપદ્દેશમાળાના ભાષાંતરમાં અમે અનેક ભૂલો બતાવી છે, ઋષીમંડળના ભાષાંતરમાં પણ અનેક ભૂલો થયેલી છે; તેવી રીતે શ્રી જૈનધર્મ સભા તરફથી બહાર પાડવામાં આવેલા ત્રિપદિ શક્તિ કાશ્યપ ચરિત્ર વિગેરેના ભાષાંતરમાં કેટલીક ભૂલો વિદ્વાન જૈન મુનેઓ તરફથી બતાવવામાં આવેલ છે, જે કે બીજાના પ્રમાણમાં બહુ અદ્ય છે તો પણ એટલી ભૂલો થવાના કારણ શાસ્ત્રીપરનો વિશ્વાસ પોતાની અદ્યતા અને બહુ શ્રુત મુનિરાજને પુછવામાં પ્રમાદ વિગેરે છે.

પોતાના લાભ માટે પુસ્તકો છપાવનાર પૈકી બીમશી માણેક, હીરાલાલ હંસરાજ, રવજી દેવરાજ, ચીમનલાલ સાંકળચંદ, મગનલાલ હડીશંકર વિગેરે છે, તેમના છપાવેલા દરેક પુસ્તકોના સંબંધમાં અત્ર બોલવાનો અવકાશ નથી તેમજ અમે કાંઈ સૈાની ભૂલો બતાવવા બેઠા નથી. પરંતુ એ બધા

હાલમાં પ્રગટ થતા જૈન ગ્રંથો.

૮૧

પ્રસિદ્ધ કર્તીઓ પોતા તરફથી બહાર પડતા પુસ્તકોના સંબંધમાં પૂરતું ધ્યાન આપતા નથી, કેટલાક તદ્દન હલકા કાગળો વાપરે છે, કેટલાક ખાસ ખીખતો વિશ્વાસપર કામ ચલાવે છે અને પોતાને અનુભવ નહીં છતાં પોતાનું નામ બહાર પાડે છે. આ બાબતમાં ખાસ ખેદકારક હકીકત તો એ છે કે મહા ઉપગારી પૂર્વાચાર્યો પોતાને થયેલા ક્ષયોપશમથી ઉત્પન્ન થયેલા જ્ઞાનનો પુષ્કળ અર્થ કરીને આપણા ઉપગાર માટે જે જે અપૂર્વ ગ્રંથો રચી ગયા છે તેની ખરી ચુખીને આપણે પ્રમાદાદિકના વશથી ઊંધી વાળીએ છીએ. અને આપણા જૈન બંધુઓને તેવા ગ્રંથના તેમજ તેવા ગ્રંથ કર્તીના નામથી ઠગીએ છીએ. આ સંબંધમાં કોઈને ખોટું લગાડવાની કે હલકા પાડવાની અમારી ધારણા નથી પરંતુ હવે પછી તેવા અપૂર્વ ગ્રંથોને યથાસ્વરૂપજ બહાર પાડવાનો નિશ્ચય કરાવવાની અમારી ધારણા છે. અને એટલાજ માટે જૈન સમુદાયમાંથી સાધુ મુનિરાજનું તેમજ યોગ્ય શ્રાવકોનું એક વિદ્વન્મંડળ સ્થાપન કરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

આવાં વિદ્વન્મંડળ માંહેના કોઈ પણ એક અથવા તેથી વિશેષ વિદ્વાનોની પાસે તે મંડળના સેક્રેટરી મારફત કોઈ પણ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવા ઇચ્છનાર પોતે તૈયાર કરેલ ગ્રંથ રજુ કરે અને તેઓ પૂરતી તપાસ કર્યા બાદ છપાવવા માટે લેખી સંમતી આપે તો તેમની સલાહ અનુસાર ટકાજી કાગળ, સારા ટાઇપ અને મજબુત બાઇડીંગવડે તે ગ્રંથ બહાર પાડે. જેની અંદર તેમનો અભિપ્રાય પણ પ્રગટ કરે. જેથી કોઈ પણ જૈન વગર વાંધે તેનો સ્વીકાર કરે અને બનતું ઉત્તેજન આપે.

જો વિદ્વન્મંડળ પાસે રજુ થયેલ ગ્રંથના સંબંધમાં તેમના તરફથી તેની સ્થિતિનાં તે ગ્રંથ છપાવવાની મનાઇ કરવા આવે છતાં કોઈ છપાવે અથવા વિદ્વન્મંડળ પાસે મુક્યા શિવાયજ સ્વતંત્ર છપાવે અને તે ગ્રંથ તપાસતાં અયોગ્ય સ્થિતિમાં છપાએલો જણાય તો તે વિદ્વન્મંડળ તરફથી તેના સેક્રેટરીદ્વારા એવો લેખ બહાર પાડી આખા હિંદુસ્થાનમાં પ્રગટ કરવામાં આવે કે જેથી એ ગ્રંથને કોઈ પણ જૈન ખરીદ કરી ઠગા-ય નહીં અને એવા દ્રવ્યના લોભી પેરવંચક દાંભિકોને ઉત્તેજન આપે નહીં.

આવી રીતનો ખાસ પ્રબંધ થવાથી મુખ્ય બાબતો તે એ નિર્ણય ઉપર આવશે કે, અમુક ગ્રંથ યા સૂત્ર છપાવવાની જરૂર છે કે નહીં? અમુક ગ્રંથ મૂળ માત્રજ છપાવવા યોગ્ય છે, ભાષાંતર સહિત છપાવવા યોગ્ય

૮૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

છે, દીકા સહીત છપાવવા યોગ્ય છે, એકલું બાપાંતર છપાવવા યોગ્ય છે કે મૂળ દીકાને બાપાંતર ત્રણે મળીને છપાવવા યોગ્ય છે? આવી બાબતમાં તૈયાર કર્યા પછી વિદ્વન્મંડળ સંમત ન થવાથી પ્રયાસ નિષ્ફળ થાય તેમ ન થવા માટે પ્રથમથી અમુક અંથ કેવી રીતે છપાવવો ઠીક છે? એવી સલાહ પુછવામાં આવશે તો તેને યોગ્ય સલાહ પણ આપવામાં આવશે કે જેથી તેને પોતાનો માર્ગ સુજશે.

આ પ્રબંધ અત્યાર સુધીમાં પ્રગટ થઇ ગયેલા અંથો વિગેરેને માટે પણ બીજી આવૃત્તિ કરવાને વખતે ઉપયોગી થશે. અને મંડળ પોતાનો અભિપ્રાય તેવે પ્રસંગે માગનારને જણાવશે અને નહીં માગનારને માટે અંથ છપાયેથી તપાસ કરીને બહાર પાડશે.

આમ થવાથી કેટલાક તદ્દન ચીંથરીયા પુસ્તકો અને નાની નાની નિર્માલ્ય ચોપડીઓ બહાર પાડવામાં આવે છે કે જે જ્યાં ત્યાં રખડતી અને આશાતાના થતી જોવામાં આવે છે તેનો પણ અટકાવ થઇ શકશે.

આ હકીકત વિદ્વાન મુનિ મહારાજોએ અને શ્રાવક ભાઇઓએ ધ્યાનમાં લેવા યોગ્ય છે. તેમજ મુંબાઇમાં ભરનારી જૈન કોનરરન્સ હજુર રજુ કરીને તે દ્વારાજ પૂર્વોક્ત પ્રકારના વિદ્વન્મંડળની સ્થાપના થવાની આવશ્યકતા છે. આ બાબત બનવી અશક્ય છે એમ ધારવાને કિંચિત્ પણ કારણ નથી. માત્ર આગેવાન જૈન બંધુઓ ધ્યાનપર લેશે તો બનવી શક્ય છે અને પરમલાભકારક છે. એની વિશેષ લાભ શ્રેણી વિશેષ વિચારણા કરવાથી સ્વયમેવ લક્ષમાં આવી શકે તેમ છે જેથી અત્રિસ્તાર કર્યો નથી.

જૈન હીરેકટરીની જરૂર.

જેવી રીતે હિંદુ સરકાર તરફથી દર દશ વર્ષે વસ્તીની ગણતરી કરવામાં આવે છે તેવી રીતે આપણા જૈન વર્ગને માટે એક ખાસ તોંધ આખા હિંદુસ્તાનના ગામે ગામ અને શહેરે શહેર માણસો મોકલીને તૈયાર કરાવવાની જરૂર છે. જેની અદર દરેક શહેરમાં જૈનોના કેટલાં ઘર, કેટલાં મનુષ્યો, તેમાં કેટલી સ્ત્રીઓ, કેટલાં છોકરાઓ અને કેટલા પુરુષો; સ્ત્રીઓમાં કેટલી કુવારીકા, સંધવા ને વિધવા; દરેકની ઉંમર, પરણ્યા વખતની વય, સાતિ, સાતિના મુખ્ય પ્રબંધ, ભણેલ કે અભણ, ભણેલ તો કેટલું, અધિકાર યાદી ઓ મેળવેલ હોય તો તે, ઇત્યાદિ અનેક બાબતો સરકારી વસ્તીપત્રક માંડેના

જૈન ડીરેક્ટરોની જરૂર.

૮૩

આસતો જોઈને તદ્દનુપાર અનુકુળ ફેરફાર કરી પત્રકો ભરાવવા જોઈએ. તે સાથે દરેક ગામમાં આપણા વર્ગમાં આગેવાનો કોણ કોણ છે તેના નામો, જિનચૈત્યની, પ્રતિમાજીની સંખ્યાની તથા દેરાસર ક્યારે બંધાયું છે તેની નોંધ, જૈનમુનિઓના નામો, કયા સમુદાયના અને કયા ગચ્છના છે, ક્યારે અને કોની પાસે કેટલી વચે અને ક્યાં ચારિત્ર લીધું છે વિગેરે નોંધ, પુસ્તકના ભંડારો હોય તો તેના લીસ્ટની નકલ અને તે કોના તાબામાં છે, કવી રીતે તેમાંનાં પુસ્તકો મળી શકે છે વિગેરે હકીકત; તથા જૈનશાળા, જૈન કન્યાશાળા, શ્રાવીકાશાળા, જૈન પુત્રકાલય, લાઈબ્રેરી કે કોષ જૈન મંડળો હોય તો તેની નોંધ, એવું મંડળ કે જૈનશાળા વિગેરે ક્યારે અને કોણે સ્થાપેલ છે, શી રીતે વ્યવસ્થા ચાલે છે, અભ્યાસ કરનારા તેમજ સભાસદો (મેમ્બરો) કેટલા છે વિગેરે જોટલી મળી શકે તેટલી હકીકત. આવી સર્વે હકીકતોથી ભરેલી ડીરેક્ટરી તૈયાર કરાવી છપાવીને બહાર પાડવાથી અથવા તો હાલ તરતમાં નહીં છપાવતાં અનુકુળતાએ, 'છપાવવાનું' રાખીને પણ તૈયાર કરાવવાથી અનેક પ્રકારના લાભોનો સંભવ છે.

આપણી ચોક્કસ કેટલી વસ્તી છે? કેટલા જિન ચૈત્યો છે? કેટલા ગ્રાન ભંડારો છે? કેટલા સાધુ અને સાધ્વીઓ છે? કેટલા વિદ્વાનો કે ડીગ્રી ધરાવનારાઓ છે? વિગેરે અનેક હકીકતોથી આપણો તદ્દન અજ્ઞાણ છીએ તે આવી ડીરેક્ટરી તૈયાર થવાથી જાણીતી થઈ શકે. આપણા વર્ગમાં બાળ-લગ્ન કેટલી વય સુધી થાય છે? વિધવાઓ કેટલી છે અને કઈ વયવાળી છે? કઈ કઈ ગુણિત જૈનધર્મ પાળે છે? તેમાં રીતરિવાજ શું છે? કેળવણીના સંબંધમાં આપણે કેટલા પછાત છીએ? આપણામાં કેળવણીનો વર્ગ કેટલો છે? આપણા તીર્થો ક્યાં ક્યાં છે અને શું સ્થિતિમાં છે? વિગેરે અનેક બાબતો જાણવામાં આવવાથી આપણને કેટલાક રીવાજો અટકાવવાનું સુજશે, કેટલીક બાબતો શરૂ કરવી જરૂરની જણાશે, કેળવણીના સંબંધમાં યોગ્ય પગલાં ભરવા સુજશે. કઈ બાબતોમાં દ્રવ્યનો વ્યય કરવો યોગ્ય છે અને વિશેષ ધૂળ દાયક છે તેની શ્રીમંતોને સુજ પડશે; આપણા વર્ગની ઊન્નતિ કેવી રીતે થઈ શકશે તેના ખરો માર્ગ સુજશે, ખોટી ભૂલ કાઢતાં પાછા હટીશું, ખોટો ગપ મારી મહત્વ બતાવતા અટકશું અને આપણી વાસ્તવિક સંપત્તિ કેટલી છે તેની આપણને ખરી ખબર પડશે. વિગેરે અનેક લાભો થશે.

૮૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આ ખાખત મુખ્યમાં ભરાનારો જૈન કોનશરન્સમાં ખાસ મુકવા યોગ્ય છે અને આ કામ તરતમાંજ જૈન કોનશરન્સની ઓરીસ ખોલી તેનાથી શરૂ કરાવવા યોગ્ય છે. આની સવિસ્તર નોંધ તૈયાર થતાં ગમે તેટલા મુદત લાગે તો તે વિચારવાની જરૂર નથી પરંતુ માણુસોની ગોઠવણુ એવા પ્રકારની થવી જોઈએ કે ઘણું કરીને એક વર્ષની અંદર ઘણા ખરો ભાગ તૈયાર થઈ શકે.

આ સંબંધમાં હજુ પણ ઘણા લાભો અને જરૂરીયાત સૂચવવા યોગ્ય છે તે જરૂર પડ્યે જણાવશું.

ધ્યાન વિષય.

ધર્મધ્યાનાંતર્ગત સંસાર ભાવના.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૭૨ થી.)

અનાથી નામના મુનિ સંસારીપણમાં એક રાજના પુત્ર હતા. એકદા તેમના શરિરે દાહજ્વર ઉત્પન્ન થયો, સારે ઘણા ઉપચાર કર્યા પણ શાંતિ થઈ નહીં. પશ્ચાત્ તેને વિચાર આવ્યો કે, અહો! આ સંસારમાં રોગનું કારણ કર્મ છે. મેં પૂર્વભવમાં જે કર્મ કર્યા છે તે હાલ ઉદયમાં આવ્યા છે, તે ભોગવ્યા શિવાય છુટકો થવાનો નથી. આ પ્રમાણે વિચારતાં વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થવાથી વિચાર્યું કે—‘જો આજે આ રોગ સ્વયમેવ ઉપશમી જાય તો હું સવારે દીક્ષા લઉં.’ દૈવયોગે તે રાત્રીમાંજ વ્યાધિ ઉપશમી ગયો એટલે માતા પિતાની અનુજ્ઞા લઈને તેણે દીક્ષા ગ્રહણ કરી. સંયમ પાળતા અનાથી મુનિ રાજગૃહિતા ઉદ્યાનમાં પધાર્યા. સાં શ્રેણિકરાજ્યે તેમને દીક્ષા દીક્ષા યૌવનવયમાં કેમ ગ્રહણ કરી તે સંબંધી શ્રેણિકરાજ્યે પ્રશ્ન કર્યો. તેનો ઉત્તર અનાથિ મુનિએ એમ દીધો કે—આ સંસારમાં મારો કોઈ નાથ નહોતો તેથી મેં દીક્ષા ગ્રહણ કરી છે. સારખાદ રાજ્ય શું કરે છે તે કહે છે—

ગાથા—તઓ પહસિઓ રાયા, સેણિઓ મગહાહિવો।

एवं ते इष्टिमत्तस्स, कहं नाहो न विज्जइ ॥ ૧

“તેવું અનાથિમુનિનું વચન સાંભળી શ્રેણિકરાજ્ય હસ્યો. હે ભાગ્યવંત! તમો રાજના પુત્ર હતા, સ્ત્રીઓ ઘણી હતી, ધન પણ ઘણું હતું, તો તમારો કેમ કોઈ નાથ નથી?”

ધ્યાન વિષય.

૮૫

વળી શ્રેણીકરાગ્ન કહે છે કે—

માથા—હામિ નાહો મયંતાણં, મોગે મુંજાહિ સજ્જયા ।

મિત્તનાઈહિં પરિવુઝો, માણુસ્સં ત્વલુ દુલ્લહં ॥ ૨

“જે તમારો દ્રાહ નાથ ના હોય તો હું તમારો સ્વામી થાઉં છું, હે સાધુ ! ભોગોને ભોગવો. મિત્ર જાતિવર્ગે પરિવર્તી સતા ભોગો ભોગવો. નિશ્ચયે કરીને બાણુવું કે હે સાધુ ! મનુષ્યપાણું દુલ્લભ છે”

શ્રેણીકરાગ્નનો આવાં વચનો સાંભળી અનાથી મુનિ કહે છે—

માથા—અપ્પણાહિ અણાહોસિ, મેષિયા મગહાહિવા ।

અપ્પણા અણાહોસન્તો, કહં નાહો મવિસ્સસિ ॥ ૩

“હે શ્રેણીકરાગ્ન ! તું પોતે પોતાનો નાથ નથી તો અનાથ એવો તું બીજાનો શી રીતે નાથ થઈ શકશે.” આતું અનાથીમુનિનું વચન સાંભળી રાગ્ન ચકિત થઈ ગયો અને અનાથીમુનિ પ્રત્યે કહેતા લાગ્યો.

માથા—અહસા હચ્છી મણુસ્સામે, પુરં અંતેરરં ચ મૈ ।

મુંજામિ માણુસે મોણ, આણા ઇસ્સરિયં ચ મૈ ॥ ૪

ઐરિસે સંપયગ્ગમિ, સવ્વકામસમાપ્પિણ ।

કહં અણાહો હવઈ, મા હું મંતે મુસંવણ ॥ ૫

“હે સાધુજી ! મારે હાથી ઘોડા છે, સુભટા પણ ઘણા છે, તથા મારે નગર પણ છે, તથા રાણીનો સમુદ પણ મારે છે, મનુષ્ય સંબંધી ભોગો હું ભોગવું છું. મારી આત્મા પણ અખંડપણે વર્તે છે. એ પ્રમાણે સંપદાનો સમુદ છતે કેમ શીરીતે હું અનાથ છું ? શુભકમવડે કરી યુક્ત અનાથ કેવી રીતે હું છું ? હે પૂજ્ય ! તમે આવી સંપદા છ । તું અનાથ છે એમ જૂઠું માં બોલો.”

શ્રેણીકરાગ્નનું આતું બોલતું સાંભળી અનાથીમુનિએ પોતાનું સર્વ વ્રતાંત કહી સંમળાવ્યું, અને પોતાનું અનાથપણું સિદ્ધ કરી બતાવવા પૂર્વક કહ્યું કે—દશવિધ યતિધર્મ સ્વીકાર્યા બાદ હું પોતાનો અને પરનો નાથ (સ્વ.મી) હિતચિંતકપણુવડે કરી થયો. પ્રસંગોપાત આ વાત કહેવામાં આવી છે. વિશેષ અધિકાર ઉત્તરાધ્યયન રૂતના વીશમા અધ્યયનથી બાણી લેવો. અનાથીમુનિના ઉપદેશથી શ્રેણીકરાગ્ન બોધ પામ્યા. એમ જો જોવો આ સંસારનો ભાગ કરે છે તે સુખી થઈ શકે છે.

૮૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વળી આ સંસારમાં દરેક જીવની સાથે આ જીવે અનંતાં સગપણ કર્યાં છે. તે ઉપર કુબેરદત્તનું ચરિત્ર કહે છે.

મથુરાનગરીને વિષે કુબેરસેના ગણીકા રહેતી હતી. તે એક દીવસ પોતાને ગર્ભ ઉત્પન્ન થવાથી અતિ ખેદ પામી. તેને ખેદવાળી જોઇ તેની માતા કુટિનીએ પીડા દૂર કરવા સારૂ વૈદ્ય બોલાવ્યો. તે વૈદ્યે નાડી જોઇ રોગ રહીત તેનું શરીર જાણીને કહ્યું કે-આના શરીરમાં કોઇ પણ પ્રકારનો રોગ નથી. ફક્ત પેટને વિષે પુત્ર પુત્રીરૂપ જોડણું ઉત્પન્ન થયું છે માટે એને ખેદ થાય છે. વૈદ્ય ગયા બાદ કુટિની પોતાની પુત્રીને કહેવા લાગી કે-તારા પેટમાં રહેલો ગર્ભ તારા પ્રાણનો નાશ કરશે, માટે એ ગર્ભ પાડવા યોગ્ય છે. તારે વેશ્યા કહેવા લાગી કે-કલેશ સહન કરીશ પણ મારા ગર્ભને કુશળ રહો. એમ કહીને વેશ્યાએ ગર્ભની વેદના સહન કરી. ઉચિત મહીને પુત્ર પુત્રીરૂપ જોડણું પ્રસવ્યું. તે અવસરે પણ કુટિની કહેવા લાગી કે-હે પુત્રી ! આ જોડણું તારી યુવાવસ્થાનો નાશ કરશે. માટે વિદ્યાની પેઠે આ જોડણીનો ત્યાગ કરીને આજીવીકાનાં કારણભૂત જીવાનીપણું કાયમ રાખ. તારે વેશ્યા કહેવા લાગી કે, હે માતા ! એમ છે તો દસ દીવસ સુધી વિલંબ કરો પછી તમારૂં કહેવું કરીશ. ત્યારબાદ તે જોડણીને દસ દીવસ સુધી ધવરાવી સમ્યક્ રીતે પ્રતિપાલન કરી અગીયારમે દીવસે પુત્રનું નામ કુબેરદત્ત અને પુત્રીનું નામ કુબેરદત્તા એ પ્રકારે બે જણાનાં નામ પાડી, તેમના નામવાળી બે વીંટીઓ કરાવી તે બે જણની આંગળીઓમાં ધાલીને એક લાકડાની પેટીમાં બે જણાને મુકી સંધ્યા સમયે યમુનાના પ્રવાહમાં તે પેટી વહેતી મુકી.

પેટી જળમાં વહેતી શૌર્યપુર નગરે આવી. ત્યાં સ્નાન કરવા આવેલા બે શેઠના પુત્રોએ તે પેટીને આવતી દેખી. તે પેટી ખોલતાં તેની મધ્યે બાળક અને બાળીકાને જોઇને પુત્રનો આર્થિ હતો તેણે પુત્ર લીધો અને પુત્રીનો આર્થિ હતો તેણે બાળીકા લીધી. એમ તે જોડણું લેઇને તેઓએ પોતા પોતાની સ્ત્રીને આપ્યું. પછી મુદ્રિકામાં લખેલા અક્ષર અનુસારે તે બેનાં નામ પાડ્યાં. ત્યારબાદ કુબેરદત્ત અને કુબેરદત્તા મોટાં થવા લાગ્યાં. અનુક્રમે યુવાવસ્થા પામ્યાં. ત્યારે તે બે બાળકોનું સરખું રૂપ જાણીને એ બે શાહુકારોએ મોઢિમોઢે પાણીચહણ ઉત્સવ કર્યો. પાણીચહણ કર્યા બાદ તે સ્ત્રી ભર્તાને એક દીવસ સોગડબાજની કીડા કરવા બેઠા હતા તે અવસરે કુબેરદત્તના

ધ્યાન વિષય.

૮૭

હાથમાંથી વીંટી નીકળીને કુબેરદત્તાની આગળ પડા. તેણીને સુદ્રિકા પોતાની સુદ્રિકાની સદ્રશ અને એક દેશમાં ઘડેલી અને સરખા નામવાળી દેખીને મનને વિષે કુબેરદત્ત પોતાનો ભાઇ છે એમ નક્કી કર્યું. પછી તેણે એ વીંટીએ કુબેરદત્તના હાથમાં ધાલી. ત્યારે કુબેરદત્ત પણ તે વીંટી એવાથી તેમજ તેને પોતાની બેન છે એમ નિશ્ચય કરીને અત્યંત ખેદ પામ્યો. ત્યારબાદ તે બેને જણાવે પોતાના વિવાહકાર્યને અકાર્ય (ખોટું) થયું માની પોતાનો સંદેહ નિવારવાને માટે પોતપોતાની માતાને સમ ખવરાવી આગ્રહ કરી પોતપોતાનું સ્વરૂપ પુછ્યું. ત્યારે તેમની માતાએ તે બે જણાને પેટીમાંથી કહાડ્યાં ત્યાંથી આરંભી સર્વ વૃત્તાંત કહ્યું. ત્યારપછી કુબેરદત્ત માત પિતાને કહેવા લાગ્યો કે તમે અમો જોડે જન્મેલાં જાણીને પણ આવું અકાર્ય કેમ કર્યું? ત્યારે તે કહેવા લાગ્યાં કે તેના સરખી કન્યા અને તારા જેવો વર અમને બીજે મળ્યો નહીં, તેથી સરખા રૂપવાળાં જાણીને માંહેમાંહે વિવાહ કર્યો. પરંતુ હજી પણ કંઈ બગડ્યું નથી કારણ કે તમારા બેનું ફક્ત કર-પીડનજ થયું છે. (ફક્ત હાથનો મેળાપ થયો છે) પણ મૈથુનકર્મ થયું નથી. માટે તું ખેદ કરીશ નહીં. તને બીજી કન્યા પરણાવીશું. ત્યારે કુબેરદત્તે કહ્યું કે-તમારૂં વચન મારે પ્રમાણ છે. પરંતુ હાલ તો હું વ્યાપાર કરવા માટે પરદેશ જવા ઇચ્છું છું. માટે મને આજ્ઞા આપો. ત્યાર પછી શેઠ શેઠાણીએ તેને આજ્ઞા આપી. કુબેરદત્ત તે વૃત્તાંત પોતાની બેનને કહીને ઘણાં ક્રિયા-ણાં કઈ દૈવયોગે પોતાની ઉત્પત્તિનું સ્થાન એવી મથુરાનગરીમાં આવ્યો. ત્યાં નિરંતર વ્યાપાર કરે છે. એક દીવસ અશુભ કર્મયોગે અદ્ભૂત રૂપે કરી શોભાયમાન એવી પોતાની માતા કુબેરસેના વેશ્યાનેદેખી કામે કરી પીડાયો છતાં તે વેશ્યા સાથે ભોગ ભોગવવા લાગ્યો. તેના યોગે તે વેશ્યાને એક પુત્ર થયો.

હવે શૌર્યપુરને વિષે કુબેરદત્તાએ પોતાની માતાના મુખ્યથી પોતાની હકીકત સાંભળીને તત્કાળ વૈરાગ્ય પામી સાધ્વીનો સંયોગ થતે દીક્ષા ગ્રહણ કરી. ઉચ્ચ તપ તપી વિશુદ્ધ અધ્યવસાય યોગે તે અવધિજ્ઞાન પામી. ત્યાર-બાદ તે સાધ્વીએ અવધિજ્ઞાનના બળે કરી પોતાના ભાઇનું સ્વરૂપ દેખ્યું એટલે પોતાના ભાઇને તે અકાર્યરૂપ મોટા પાપપંક થકી કાઢવાને માટે મથુરાનગરીમાં જ્યાં પોતાનો ભાઇ રહે છે ત્યાં આવી. કુબેરસેના વેશ્યાને ઘેર જઈ ધર્મલાભરૂપ આશિષ દઇને તેની પાસે પોતાને ઉતરવાને સ્થાનક

૮૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

માગ્યું. કુબેરસેના તે આર્યોને નમસ્કાર કરી કહેવા લાગી કે હે મહાસતી ! હું વેશ્યા છું પણ હાલ એક ભર્તારના યોગે કુળસ્ત્રી થઈ છું, માટે તમે સુખેથી મારા ધરતી સમીપે આશ્રય ગ્રહણ કરી રહો. કુબેરદત્તા પણ પોતાના પરિવાર સહીત તેણીએ આપેલા ઉપાશ્રયમાં રહી.

હવે તે વેશ્યા નિરંતર ત્યાં આવીને જાળકને લાટનો મુકતી હતી. એકદા અવસર જાણી સાધ્વી આગામીકાળમાં લાભ જાણીને તે જાળકને આ પ્રકારે બોલાવવા લાગ્યા—હે જાળક ! તું મારો ભાઈ છે. (૧) તું મારો પુત્ર છે. (૨) તું મારો દીયર છે. (૩) તું મારો ભત્રીજો છે. (૪) તું મારો કાકો છે. (૫) તું મારા પુત્રનો પણ પુત્ર છે. (૬) તથા જે તારો પિતા છે તે મારો ભાઈ છે (૧) મારો પિતા છે (૨) મારા પિતાનો પિતા એટલે મારો વડાઉઓ છે (૩) મારો ભર્તાર છે (૪) મારો પુત્ર છે (૫) અને મારો સસરો પણ છે. (૬) તથા જે તારી માતા છે તે મારી માતા છે (૧) મારા પિતાની માતા છે (૨) મારા ભાઈની સ્ત્રી છે (૩) મારી વહુ છે (૪) મારી સાસુ છે. (૫) અને મારી શોક્ય પણ છે. (૬)

એ રીતે કહીને તે જાળકને સાધ્વી વારંવાર બોલાવવા લાગ્યા. એટલે કુબેરદત્ત તેમનાં વચન સાંભળીને આશ્ચર્ય પામી કહેવા લાગ્યો કે—હે આર્ય ! તમે વારંવાર આવું અયુક્ત કેમ બોલો છો ? ત્યારે સાધ્વીએ કહ્યું કે હું અયુક્ત બોલતી નથી.

કારણ કે આ જાળક ને હું એક માતા થઈ ઉત્પન્ન થયા છે એ તેથી એ મારો ભાઈ છે. (૧) મારા ભર્તારનો પુત્ર છે તેથી મારો પણ પુત્ર થાય છે (૨) મારા ભર્તારનો નાનો ભાઈ છે માટે મારો દીયર છે (૩) મારા ભાઈનો પુત્ર છે માટે મારો ભત્રીજો છે (૪) મારી માતાના પતિનો ભાઈ છે માટે મારો કાકો લાગે છે (૫) અને મારી શોક્યના પુત્રનો પુત્ર છે માટે મારો પોત્રો લાગે છે (૬) એ પ્રકારે આ જાળકની સાથે પોતાના છ સંબંધ દેખાડીને વળી સાધ્વી કહેવા લાગ્યા કે—જે આ જાળકનો પિતા છે તેની ને મારી એક માતા હોવા થકી તે મારો ભાઈ છે. (૧) અને તે મારી માતાનો ભર્તાર થયો છે તેથી મારો પિતા થાય છે (૨) અને આ જાળક જે મારો કાકો તેનો પિતા થયો તેથી મારો વડાઉઓ થયો છે (૩) અને પ્રથમ તે મને પરણ્યો છે માટે મારો ભર્તાર થાય છે (૪) વળી મારી શોક્યનો પુત્ર થાય છે માટે મારો પણ પુત્ર છે (૫) અને મારા દીયરનો પિતા થાય માટે

ધ્યાન વિષય.

૮૬

મારો સસરો છે (૧) એ પ્રકારે આ બાળકના પિતા કુબેરદત્તની સાથેના પોતાના છ સંબંધ કહીને વળી કહેવા લાગ્યા કે—

જે આ બાળકની માતા છે તે મને પણ જાણનારી છે માટે મારી માતા છે (૧) અને મારા કાકાની માતા છે તેથી મારે દાદી લાગે છે (૨) મારા ભાઈની સ્ત્રી થઈ તેથી મારે ભોગ્નઈ થાય છે (૩) અને મારી શોકયના પુત્રની સ્ત્રી થઈ માટે મારી વહુ થઈ (૪) અને મારા ભર્તારની માતા થાય તેથી મારી સાસુ થઈ (૫) અને મારા ભર્તારની બીજી સ્ત્રી થઈ માટે મારી શોક થઈ. (૬)

એ રીતે બાળકની માતા કુબેરસેના વેશ્યાની સાથે પોતાના છ સંબંધ દેખાડ્યા. આ પ્રમાણે અઢાર સંબંધ કહીને તે સાધ્વીએ પોતાનું પૂર્વ વૃત્તાંત કહી તે સંબંધોની ખાત્રી કરી આપી. ત્યારપછી કુબેરદત્ત પણ સર્વ સંબંધનું વિરૂદ્ધપણું જાણીને તત્કાળ વૈરાગ્ય પામી પોતાની નિંદા કરવા લાગ્યો અને પાપની વિશુદ્ધિ માટે તેણે ચારિત્ર ગ્રહણ કર્યું. અને તપ તપવા લાગ્યો. કુબેરસેના વેશ્યાએ પણ તે વૃત્તાંત સાંભળી પ્રતિભેદ પામી શ્રાવકનો ધર્મ અંગીકાર કર્યો.

પછી કુબેરદત્ત સાધ્વી આ પ્રમાણે તેમનો ઉદ્ધાર કરીને પોતાની પ્રવર્તિની (ગુરુણી) પાસે ગઈ. અનુક્રમે એ સર્વ જીવો સમ્બદ્ પ્રકારે ધર્મ આરાધન કરીને સદ્ગતિને ભજનારાં થયાં.

આ એક ભવ આશ્રી સંબંધ દેખાડ્યા પણ આ ચેતને દરેક જીવની સાથે અનંતા સગપણ કયાં છે અને હજી કોણ જાણે કેટલાં સગપણ કરવાં પ્રશ્ને. એ રીતે સંસાર સ્વરૂપ વિચારી ભવજીવોએ સંસારનો ત્યાગ કરી સયમ અંગીકાર કરવું એ હિતકારક છે. આ સંસાર બળતા અગ્નિ સમાન છે, સંસારરૂપ સમુદ્રમાં ધર્મ એક બેટ (દ્વીપ) સમાન છે. સંસારરૂપ સમુદ્ર તરફાને માટે સદ્ગુરુ નાવીક જાણુવા અને ધર્મકાર્યમાં પ્રવર્તતા શરીરને નાવ જાણવું. આ રીતે સંસારભાવના ભાવી અનેક જીવો મુક્તિપદને પામ્યા છે, હાલ મહાવિદેહમાં પામે છે. અને આગામીકાળે પામશે.

જ્ઞાત સંસાર ભાવના.

૬૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જીર્ણ ગ્રંથોદ્ધાર.

આ વિષય બહુ અગત્યનો છે. પાટણુ જેસલમેર, વિગેરે ઠેકાણે બહુ જીર્ણુ ગ્રંથો ભંડારોમાં છે. કેટલાંક સૂત્રો તથા ગ્રંથો તાડપત્ર ઉપર લખેલા જોવામાં આવે છે. હવે જુના થએલા ગ્રંથોની પ્રતિભા નક્કલ તરીકે ઉદ્ધાર કરવામાં નહીં આવે તો થોડા કાળમાં તે અમૂલ્ય ચિંતામણિ રત્ન સમાન ગ્રંથોનો વિનાશ થશે એમ સંભવ છે કેટલાક પ્રાચીન ગ્રંથોને હાથમાં લઇ તેનાં પાનાં ફેરવતા કંકડે કંકડા થઇ જાય છે. કેટલાંક પુસ્તકો ઘણો કાળ ભંડારમાંને ભંડારમાં રહેવાથી ઉઘેલી લાગી નાશ થવા પામે છે. જૈન દર્શનની શ્રેષ્ઠતા, સત્યતા, જ્ઞાનના આધારેજ રહી છે આપણા પૂર્વાચાર્યોએ ઘણી મહેનતે ગ્રંથો બનાવ્યા છે તથા લખાવ્યા છે, તે ગ્રંથોનો નાશ થવા દેવો તે ઠીક કહેવાય નહીં. એક ગ્રંથ રચવામાં કેટલી મહેનત પડે છે તે વિદ્વાન વર્ગ જાણે છે. તેમ છતાં સકળ સંધના આગેવાન પંડિત મુનિ વર્ગ તથા સદ્ગ્રંથસ્થો હજુ પ્રમાદ તજી યથાયોગ્ય પ્રયત્ન કરતા નથી તે ખેદકારક છે. હાલમાં નવાં દેરા બાંધવાં તેના કરતાં પણ **જીર્ણ ગ્રંથોદ્ધારમાં** જે ધન ખર્ચવામાં આવે તો ઘણો ફાયદો સમજાય છે. ઘણે ઠેકાણે ગાડરીયા પ્રવાહની પેઠે ઉજ્જમણાં કરવામાં આવે છે. તેમાં ધામધુમ જોઇએ તો ચંદ્રવા તથા પુંડીયાંની અને પુસ્તક તો થોડા રૂપૈયાનાં કે આનાના હોય છે. પણ ખરી રીતે તો જુના ભંડારોમાંથી લહીયાઓ રાખી જુના પુસ્તકોની જોટલી શક્તિ હોય તે પ્રમાણે નક્કો લખાવી તેનું ઉજ્જમણું કરવું તે ઠીક લાગે છે. જો તેવી રીતે જુના પુસ્તકોનો ઉદ્ધાર કરવાની હાલમાં પ્રવૃત્તિ ચાલે તો તેથી ઘણો ફાયદો થશે. પાંચ કે દશ રૂપૈયાનાં ચંદ્રવા કે પુંડીયાં જોઇએ. તેને ઠેકાણે પાંચસે પાંચસે રૂપૈયાના ચંદ્રવા, પુંડીયાં કરાવવા અને જ્ઞાનને ઠેકાણે પાંચ દશ રૂપૈયાના કે પાંચ દશ આનાના પુસ્તક ઉજ્જમણામાં મુકવાં તેમાં ખર્ચ જુઓ તો ચંદ્રવા, પુંડીયાનું ઉજ્જમણું કહેવાય, જ્ઞાનનું ન કહેવાય, પણ પાંચસે રૂપૈયાના નવા ગ્રંથો લખાવી ઉજ્જમણામાં મુકે તો તે જ્ઞાનનું ઉજ્જમણું કહેવાય અને તેથી યથાયોગ્ય લાભ થઇ શકે.

પહેલાના વખતમાં મુનિરાજ વર્ગ પોતે જુનાં પુસ્તકો ઉપરથી નવાં પુસ્તકો હાથે લખતા હતા. અને જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરતા હતા. તેથી અશુદ્ધ લખવાનું પ્રાયઃ બનતું નહોતું. પણ હાલ તેમ થતું નથી! હાલ તો લહો-

વૈરાગ્ય.

૯૨

આઓ પાસેજ લખાવવામાં આવે છે. માટે દેખરેખ રાખી શુદ્ધ ગ્રંથો લખાય તેમ થવું જોઈએ. તેમાં રચનાઈ (શાહી) પણ સારી વાપરવી જોઈએ. કે ચોમાસામાં પાનાં પરસ્પર ચોંટી જવાનો ભય રહે નહિં. તીર્થોદ્ધાર કરતાં જીર્ણગ્રંથોદ્ધારનું કામ ઘણું અગત્યનું નથી એમ કહી શકાય નહીં. કારણ કે જે જે અર્થાત્મિક ગ્રંથો કે જેની ખીજ પ્રતિઓ નથી તેવા ગ્રંથો નાશ પામ્યા તો કરોડો ઉપાયે તે ગ્રંથો મળવાના નથી પણ પ્રતિમાઓ તો નવી પણ ભરાવી શકાય તો તેમાં ના કહી શકાય નહીં. જેવું તીર્થોદ્ધારનું કામ અગત્યનું છે તેવું જ જીર્ણગ્રંથોદ્ધારનું કામ પણ ઘણું જ અગત્યનું છે. જે કાળે જેની હાનિ થતી હોય અને તે કામ ઘણું અગત્યનું હોય તો તેના ઉપર વિવેકી પુરૂષો દ્વિવિશેષ લક્ષ રાખે છે. હાલ જીર્ણ તીર્થોદ્ધારને માટે જેમ લાખ રૂપૈયા ઉપરાંતની ટીપ થઈ. તેમ જીર્ણગ્રંથોદ્ધારને માટે ટીપ થવી જોઈએ છીએ. શ્રી જ્યોત્ષ્ઠી તીર્થમા જૈન કનશરન્સ ભરાયું હતું, તેમાં આ વાત ચર્ચાઈ હતી. પણ વાતો કરી સર્વ સહમત્વે પોત પોતાને ઘેર ગયા છે. હવે તેઓ શું કરે છે. તે જાણવાને આતુર છીએ-જૈન ધર્મની પ્રાચીનતા જાણવાનાર ખરેખર જૈન પુસ્તક ભંડારોજ છે. તેની ખુવારી નહીં થવા દેવી તે જૈનધર્મીઓને જાજે છે.

અપૂર્ણ.

વૈરાગ્ય.

(અનુસંધાન પુ. ૧૬ માના ૪૮ ૪૧ થી)

“ આવો રૂડો માનવ દેહ, ફરી ફરી ક્યાં મળશેરે? ;

આવો રૂડો માનવદેહ, ફરી ફરી નહિં મળશેરે ! ”

હે ! જીવ, વિવેક વિકસતાથી મોહમુદ્ધ થઈ તું આવો દુર્લભ મનુષ્ય દેહ વૃથા કાં સુમાવેછે ? અરે ! એ તને શરી શરી પ્રાપ્ત નહિં થાય ? માટે એ-ને સફળ કરીલે. તું જાણેછે, માતા, પિતા, બ્રાતા, સુત, દારા, સ્વજનાદિ મારાંછે. અને એ મમત્વરાગે એઓને પશુવત આત્મ અપેક્ષાવિના પાળેછે; એ અર્થે માયા-કપટાદિ સેવેછે. પણ તારાં એ પશુવત આચરણથી થતાં કર્મના

૯૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વિપાકના અને તારાં સેવેલાં માયા-કપટાદિ પાપનાં ફળના એ ભાગીદાર થશે એવી મિથ્યા ભ્રમજ્ઞામાં ભુલાવે ખાતો નહિં.

માટે હે! ચેતન! તું તારો ખરો સાથી ધર્મ, તેને આરાધ. એ ધર્મની આરાધના તે તારું સ્વરૂપ ભુક્ષાવનાર કર્મની વિરાધના છે.

હે! જીવ! આ સંસાર સદા અનવસ્થિત છે. શ્રી જૌતમસ્વામીજી ભગવાનને પૂછ્યું છે:—

“હે! ભગવાન! આ જીવ સર્વ જીવોના માતા પિતા, ભાઈ, બહેન, સ્ત્રી, પુત્ર, પુત્રી, પુત્રવધૂ, શત્રુ, મિત્ર, ધાતક, તાડક, પ્રત્યનીક,^૧ દાસીપુત્ર, ભૂત્ય, ભૂતક,^૨ પ્રેષ્ય,^૩ આદિપણે કરીને પૂર્વે ઉત્પન્ન થયો છે?” ત્યારે ભગવાન પ્રત્યુત્તર દેતા હતા,

“હે! જૌતમ! હા, અનંતીવાર આજીવ સર્વ જીવોની માતાપણે ઉપજ્યો, પિતા થયો, ભાઈ થયો, આદિ સર્વ પ્રકારના સાંસારિક સંબંધ કરી ચૂક્યો છે. એજ પ્રમાણે સર્વ જીવો પણ આ જીવના માતાદિક પણે અનેકવાર યાવત અનંતીવાર પૂર્વે ઉત્પન્ન થયા છે.” આવી સંસારાનવસ્થા વિચારી, કાળની સૂક્ષ્મતા તથા અનંતતા જોઈ, કર્મની વિચિત્રતા ધ્યાનમાં લઈ, મોહ મૂઢતા અને તેથી થએલ સંસારી સંબંધ માત્રની કાલ્પનિક ભ્રમણા-આથી વિરક્ત થઈ, તારાં સ્વરૂપમાં આનંદ લે !

હે! જીવ! વ્યવહાર રાશિને પામેલા જીવોને અનંતો કાલ થઈ ગયો છે, માટે તે જીવોને સર્વ જાતિ આદિમાં અનંતિવાર ઉપજવું પડ્યું હશે, એમ સંભાવપૂર્વક^૪ કહ્યું. આમ અનેક જાતિમાં, એકેન્દ્રિયમાં, વિકેન્દ્રિયમાં, મનુષ્યાદિમાં, ઉચ્ચગોત્ર નીચગોત્રમાં જન્મ-મરણ કરતાં છતાં, તુંતો જોવો છે તેવોજ છે. અર્થાત્ નિશ્ચય મતે તુંતો અચ્છેદ, અભેદ, અજર, અમર, જ્ઞાનરૂપ, સુખરૂપ, સત્તારૂપ છે. તેને તું વિસરી જઈ દેહાદિ પરભાવમાં આસક્ત થઈ પંચ પ્રકારના વિષય સુખ ભોગવવાની તૃષ્ણા રાખે છે? તે અનંત વિધ ભોગો અનંતવાર નથી ભોગવ્યા? પણ એ બધું જાણે કેમ વિસરી ગયો હોય તેમ વમેલું ખાવાની ઇચ્છા તું કેમ કરે છે? એ વિષય ભોગવવાથી તૃપ્ત થવાતું નથી; એટલે બળતા અગ્નિમાં ધી હોમવાથી જ્વાલાની અભિવૃદ્ધિ થાય તેમ વિષય

૧ પ્રતિકૂળ પડે એવો. ૨ દુકાળમાં અન્ન સાટે નોકરી કરનાર.

૩ એપીયો. ૪ વિચાર પૂર્વક.

વૈરાગ્ય.

૯૩

સેવચાથી વિષયપુટ થાયછે, તૃપ્ત થતા નથી; માટે હે ! જીવ, તું એવી સુધી ભાવના ભાવ કે હું સર્વ સ્થાનકે સર્વ પ્રકારના ભોગ અનંતીવાર ભોગવી આ-
વ્યોછું; કોઈ સ્થાનક અસ્પૃશ્ય રહ્યું નથી. આમ વિચારી વિષયાદિથી વિરામ
પામી, તું તહારાં આત્મ સ્વરૂપમાં તેના અવિનાશી સુખ સ્વભાવમાં નિમગ્ન થા !

હે ! આત્મન ! સંસારમાં અનાદિ કાળથી બ્રમણ કરતાં તું મનુષ્યાદિક
સર્વ સમૃદ્ધિઓ પામ્યોછું; સર્વ સાથે માતા, પિતા, ભાઈ, ભાઈદિના સંબંધ
બાંધ્યાછે; માટે તેમાં ફરી ફરી મોહ કરવો ઘટતો નથી. કારણ કે જ્ઞાનિઓ
એ સ્ત્રીઓને બહુ ભાગે પરાભવનું સ્થાનક કહ્યુંછે; બંધુઓને બંધન રૂપ
ગણ્યાછે; વિષયોને વિષમય ગણ્યાછે, આમ જ્ઞાનિઓની દૃષ્ટિમાં જે જીવના ધા-
તક શત્રુછે, એઓનેજ હે ! અજ્ઞાન ! તું તારાં ગણી તે પ્રતિ મોહભાવ રાખેછે ?
માટે એ મોહ ક્ષીણ કરી, ઋદ્ધિ, સ્વજન આદિ ક્ષણિક કલ્પિત સુખ ગણી,
તારા સ્વરૂપમાંજ નિવર્ત !

હે ! જીવ ! જે વખત તહારો જન્મ થયો, તે વખત તેં એકલેજ
ઘણુંજ કષ્ટ સહન કર્યું, પણ તે વખત તારું દુઃખ મટાડવાને તને કોઈએ
સહાય્ય કર્યું નહિ; અને જે વખતે તું મરણ પામીશ ત્યારે તે વેદના પણ
તારે એકલાનેજ સહન કરવી પડશે. અને પછી નરકાદિક ભવાંતરમાં પણ
તારે એકલાનેજ દુઃખ ભોગવવાં પડશે. પણ જેને અર્થે તું અનેક, પ્રકારનાં
પાપ બંધ કરે છે, એવા દેહ, સ્ત્રી, પુત્રાદિ કોઈ તારી વેદનાનો ભાગ લેશે
નહિ. આમ ભવોભવ હે ! વિવેક રહિત મુગ્ધ જીવ ! તું કર્મથી દગાયલો
રહીયા. માટે ચેત ! ચેત ! અને દરેક જીવ પોતે પોતાનાં કર્મનો કર્તા-ભોક્તા
છે એવો નિશ્ચય કરી, તારા પરમ હિતમાંજ રાચ !

હે ! જીવ ! ફલાણાએ મારું સુધાર્યું એમ ગણી તે પ્રતિ રાગ, અને
શ્લાણાએ મારું બગાડ્યું એ પ્રતિ તુ દ્વેષ કરે છે એ તારી કેટલી બધી
વિવેક શ્યન્તતા છે ! તારા તારા પોતાવિના બીજા કોઈ બગાડનાર કે સુધાર-
નાર નથી. અર્થાત્ સુખ પણ તું કરે છે; દુઃખ પણ તું કરે છે. માટે દુઃખ
આવે સતે, દીનમુખ કરી બીજાને દોષ દઈ નકામા કર્મ કેમ બાંધે છે ? -ક-
હ્યું નથી ? કે “ આપણો આત્માજ દુઃખની ભરેલી વૈતરણીનો કરનાર
છે; આપણો આત્માજ કૂટ શાદ્મસિ વૃક્ષનાં દુઃખનો ઉપગ્નવનાર છે; આ-
પણો આત્માજ વંછિત વસ્તુરૂપી દૂધની દેવા વાળી કામધેનુનાં સુખનો ઉ-

૯૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પણવનાર છે; આપણો આત્માજ નંદનવનની પેઠે આનંદકારી છે; આપણો આત્માજ કર્મનો કરનાર છે; આપણો આત્માજ કર્મનો ટાળનાર છે; આપણો આત્માજ મિત્ર છે; આપણો આત્માજ વૈરી છે; આપણો આત્માજ કનિક આચારે સ્થિત છે; અને આપણો આત્માજ નિર્મળ આચારે સ્થિત છે. ” માટે ચેતન ! કોઇ ઉપર સુખ-દુઃખ આવે રાગદ્વેષ દરવો નહિં.

હે જીવ ! તું મોહવશ થઇ રાત્રિ દિવસ પારકી ચિંતા ચિંતવ્યા કરે છે કે આમારાં બાળક, સ્ત્રી વગેરે ભુખ્યાં છે, તરસ્યાં છે, આદિ એએને દુઃખ છે, પણ તું તારી પોતાની ચિંતા કેમ નથી કરતો ?—કે આજે મેં કુટુંબું આત્મ સાધન કર્યું ? અર્થાત્ આભવ પરભવ સુધરે એવું મેં અત્રવડી લગણું શું કર્યું ? આવો થોડો પણ તારા પરમાર્થ જનક સ્વાર્થનો વિચાર તું કરતો નથી ? તું કેવળ પારકુંજ વૈતરું કૂટ્યાં કરે છે ? તું કેવળ મૂર્ખ છે ? તને શું વધારે કહિયે !—એમને એમ આયુષ્ય પુરું થયે ચાલ્યો જઇશ—અને ચોરાશીના ફેરામાં ફર્યા કરીશ. ચેત ! ચેત ! મૂઢ ચેત !

હે ! જીવ ! તું અચ્છેદ, અભેદ અજર, અમર, દ્રુવ, અનંત જ્ઞાનમય, અનંતદર્શનમય, અનંતચારિત્રમય, અનંતવીર્યમય, જ્યોતિઃસ્વરૂપ, પવિત્ર, અલિંગ અવ્યક્ત, નિર્લેપ, નિરંજન, સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ, એવો નિશ્ચય નયે છે. પરંતુ અનાદિકાળથી કર્મના પરવશપણાને લીધે. અનિલ, અશાશ્વત એવું અને ત્વચ્ચા, માંસ, હાડકાં, રૂધિર, મેદ, મજ્જા, મળ, મૂત્રાદિ દુર્ગંધી અને બી-હામણી વસ્તુઓથી ભરેલ મલિન જે આ શરીર તેમાં બંધાએલો છું. તેના વિષે મમત્વ ભાવ રાખી બેઠો છું, અને આ શરીર તે હુંજ એવો બહિરાત્મ ભાવ રાખી શામાટે મિથ્યા હેરાન થતો ભવ ભવ બટકે છે ?—તારી મૂઢછા ઉતાર અને દેહને જીવથી બિન્ન અને અનિત્ય અશુચિમય ગણી તેતો ફક્ત તારી કેદ છે એમ માની અંતરાત્મત્વ ભાવ અને એ ભાવી પરમાત્મત્વ પ્રાપ્ત કર !

હે ! જીવ ! જેના ઉપર તને ધણો મોહ છે, ને મહારાં મહારાં કરે છે, તે તહારાં માતા, પિતા, સ્ત્રિયાદિ કષ્ટ ગતિમાંથી આવ્યા છે અને કષ્ટ ગતિમાં જશે, તું પણ ક્યાંથી આવ્યો અને ક્યાં જઇશ ?—એ સંબંધી તને કંઈપણ ખબર નથી. એતો એક પંખીનો મેળો છે. અર્થાત્ સંધ્યા સમયે એક વૃક્ષઉપર અનેક પક્ષિઓ ભેગાથઇ પ્રાતઃકાળે પોત પોતાનાં કર્મ પ્રમાણે વીખરાઇ જાય છે તેમ તું અને તું મારાં માની બેઠેલો

વર્તમાન સમાચાર.

૯૫

છે એવા ખીજા જીવસર્વે પોતપોતાના કર્મનુસાર રસ્તો લેશે. તો તેઓ પરમિ-
યા મમત્વ શો ?-તારાં તો ખરાં સમ્યગ્ જ્ઞાન, દર્શન ચારિત્ર છે; તેને સંભા-
રતો ખરો ! હે ! ભવ્યજીવ ! દેવાદિક ભવની અપેક્ષાએ આ મનુષ્ય ભવ
ક્ષણભંગુર છે, અર્થાત્ બહુ રહે એવો નથી. તેમાં વળી આ શરીર દીનપ્ર-
તિદીન ક્ષીણ થતું જાય છે. અર્થાત્ એ ચારે તરફથી બળવા માંડેલાં ઘર
જેવું છે-તેવાં ક્ષણિક ક્ષણે ક્ષણે જર્જરતા શરીરવડે તું જે આત્મ સાધન કરી
લપ્ત, એટલી દુઃપ્રાપ્ય પ્રાપ્ત થએલ મનુષ્ય દેહની સાર્થકતા છે-બાકી
પશુના દેહવત્ પ્રાપ્ત થએલ દેહ નિર્થક ગણજે. કારણ કે આહારાદિ સંગ્રાતો
પશુઓને પણ છે; તે પ્રમાણે આચરી આત્મ સાધન નહિ કરે તો પશુના ભ-
વમાં અને તારા ભવમાં ઓછોજ ફેર છે. માટે જર્જરિત એવાં આ શરીર
વડે જે કંઈ થાય તે આત્મહિત કરી લે !

અપૂર્ણ.

વર્તમાન સમાચાર.

“ બોટાદમાં દીક્ષા મહોત્સવ. ”

અશ્વાઠ શુદ્ધ ૭ બુધવારે શ્રી ખંભાતવાસી બાઇ ચંદને શ્રી બોટા-
દમાં મુનિરાજ શ્રી ઉમેદવિજયજી પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી છે. નામ
સાંધવી દર્શનશ્રી રાખવામાં આવ્યું છે. સંધ તરફથી વરધોડો, પ્રભાવના,
સ્વામીવાત્સલ્ય ત્રિજેરેમાં સારો વ્યય કરવામાં આવ્યો છે. સદરહુ બાઇના
પતિએ પણ દીક્ષા ગ્રહણ કરેલી છે. બાઈની ઉંમર (૨૨) વર્ષની છે. બુદ્ધિ
સારી છે. અભ્યાસ વિશેષ કરશે તો ચરિત્રનો યોગ પામવાથી આત્માનું ક-
લ્યાણ કરશે.

“ શ્રી ભાવનગરમાં દીક્ષા. ”

અશ્વાઠ શુદ્ધ ૧૦ શનીવારે શ્રી મહુવાનિવાસી સુદરજી કમળશી
નામના શ્રાવકે સ્વયમેવ મુનિવેષ પહેરી લઈ ચારિત્ર ગ્રહણ કર્યું છે. પછી
સંધની આગાથી કરેમિતે ઉચ્ચસ્થીને મુનિ દર્શન વિજયજી નામ રા-
ખવામાં આવ્યું છે અને મુનિરાજશ્રી નેમવિજયજીના શિષ્ય થયા છે.
ઉંમર સુમારે વર્ષ ૧૮ ની છે.

૯૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

“શ્રી જૈન કન્યાશાળામાં ઇનામ.”

શેહેર ભાવનગરમાં જૈન કન્યાશાળાનું કામ દિનપર દિન સારા પાયા પર આવતું જાય છે. સુમારે ૧૨૫ કન્યાઓ અભ્યાસ કરે છે. તેમની પરિક્ષા લઇને ઇનામ આપવાનો મેળાવડો અશાઃ વદિ ૨ શનીવારે કરવામાં આવ્યો હતો. તે પ્રસંગે શ્રી મુખર્જી નિવાસી શેઠ વસનજીભાઈ ત્રીકમજી તરફથી તેમના મુનિમ ભારમજીભાઈ ખીમજીએ પોતાના હાથથી દરેક કન્યાઓને ખુફો તથા વસ્ત્રો ઇનામ તરીકે તેમની યોગ્યતા અનુસાર આપ્યા છે. જેમાં સુમારે ૩. ૪૬) નો ખર્ચ કરવામાં આવ્યો છે. આ શુભ પ્રસંગ ઉપર શ્રી સુરત નિવાસી શેઠ નગીનદાસ કપુરચંદ શ્રી સિદ્ધચળજીની યાત્રાનો લાભ લઇને ભાવનગર પધારેલા તેઓએ કન્યાઓના અભ્યાસથી પ્રસન્ન થઇને હવે પછી પોતાની તરફથી ૩. ૫૧) નું ઇનામ આપવાનું કબુલ કર્યું છે.

આ કન્યાશાળામાં ત્રણે સ્ત્રી શિક્ષકો છે અને તે પણ જૈન છે. તેમને બાર માસ સુધીના ઉત્તેજન તરીકે શેઠ વસનજીભાઈ ત્રીકમજી તરફથી તેજ પ્રસંગે ૩. ૩૬) રોકડા આપવામાં આવ્યા છે. દ્રવ્યવાન ગૃહસ્થોએ પોતાને મળેલા દ્રવ્યનો આવી રીતે સદુપયોગ કરવાની આવશ્યકતા છે.

સુધારો.

વૈશાખ માસના અંકમાં ભાવનગરમાં થયેલ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવના વૃત્તાંતમાં પૃષ્ઠ ૨૬ની પંક્તિ ૫ મીમાં શ્રી ઉનાના દેરાસરમાં “દશ વર્ષ ૩. ૧૫૦) નું વર્ષાસન” બાંધી આપ્યાનું લખ્યું છે તે “દર વર્ષ ૩. ૧૫૧) નું વર્ષાસન” સમજવું.

તંત્રી

લાઈબ્રેરી खाते मळेली भेट.

ગયા અંકમાં જણાવ્યા ઉપરાંત નીચે જણાવેલા ગૃહસ્થો તરફથી ભેટ તારિકે રકમ મળી છે તે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

૧૨૫) શા આણંદજી પુરૂષોત્તમ.	લાવનગર.
૧૦૧) શેઠ રતનજી વીરજી	"
૧૦૧) શા ત્રીભુવનદાસ લાણુજીદાસ.	"
૩૫) સંઘવી દામોદરદાસ નેમચંદ.	"
૧૦) શા ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ.	"
૫) ટોળીઆ વલભજી રામજી	કોટડા સાંગણી.
૧૦૦) શા લાલચંદ ચત્રદાસ.	જીનર.
૧૦) શા કુબેરદાસ વીંડલદાસ.	હાલ મહુવા.
૫) શા સરપચંદ લાલચંદ.	દોડ.
૪૦) શા રામચંદ જીવરાજ.	જળગામ.

આ શિવાય જેમના તરફથી જુકો ભેટ તારિકે મળી છે તેની પહોંચ હવે પછી આપવામાં આવશે.

જાહેર ખખર.

(આંખના દરદીઓ માટે અસુખ્ય તક.)

(મુનિરાજ તથા સાધ્વી માટે મદત)

ચક્ષુરૂપી રતનને જળવયુ એજ દુનીયામાં મોટી દોલત છે. શરીરે સુખી તેજ ખરો સુખી કહેવાય છે, ને શરીરનો આધાર ચક્ષુ ઉપર છે. તેથી આગળ ઉપર ચક્ષુમાંની જરૂર ન પડે હમેશાં આંખ સાફ રહે અને તેજ વધે તેને માટે “શુદ્ધ સાચા મોતીનો સુરમો” કાળો, સફેદ, અથવા લાલ ત્રણે રંગનો પણ એક સરખા ગુણવાળો અમે બનાવેલો છે તે જોઈએ તેણે મંગાવવો. તેની કિંમત નંબર ૧ લાના તોલા ૧ ના રૂ. ૪ અને નંબર બીજાના તોલા ૧ ના રૂ. ૨) પોસ્ટ ખર્ચ જુદું પરદેશવાળાને વેદ્યુપેખલથી મોકલશું. આ દવાથી ઘણા ફાયદા થાય છે. ઘણા માણસોને ફાયદા થયેલા છે તેના સર્ટીફિકેટો અમારી પાસે મોજુદ છે.

ત્રણે જાતનો સુરમો બનાવનાર તથા વેચનાર

શેઠ ત્રીભોવનદાસ હડીશંગ.

જામનગર—કાઠીયાવાડ.

એક કારકુન જોઈએ છીએ.

અમારી તરફથી પ્રથમ છપાયેલી તમામ બુકો બળી જવાથી તે દરેક જાતની બુકો ફરીને છપાવવાની છે તેના પ્રુફ તપાસવા માટે તેમજ ઓફીસને લગતું કેટલુંક કામકાજ કરાવવા માટે એક ક્લાર્ક રાખવાની જરૂર છે. તેને સાધારણ સંસ્કૃત જ્ઞાન અને ઉંચી પ્રતિભા ગુજરાતી ભાષાનું જ્ઞાન હોવું જોઈએ. ગુજરાતી ભાષામાં સાધારણ વિષય લખવા જોડેલી શક્તિ હોવી જોઈએ પરંતુ શુદ્ધાશુદ્ધ તરફ પૂરતું લક્ષ હોવું જોઈએ. નામા સંબંધી જ્ઞાન હશે તો વધારે અનુકૂળ પડશે. પગાર તેની શક્તિના પ્રમાણમાં માસિક રૂપ) સુધી આપવામાં આવશે. જૈન હોવો જોઈએ એવો નિર્ધાર સમજવો નહીં. અરજી ને સર્વીફીકેશ નીચેને શિખરનામ ભેજાવવા.

અમરચંદ ઘેલાભાઈ મંત્રી.

લવાજમની પહોંચ.

૧-૪ વકીલ સવળભાઈ વાલજી
૧-૪ શા મહાસુખરામ વીરચંદ
૧-૪ શા ડોસલચંદ ખેચર
૩-૧૪ શા યુનીલાલ દલસુખ
૧-૪ શા ચોથમલ ચાંદમલ
૬-૧૪ શા ભગવાનજી પુરષોત્તમ
૨-૧૦ શા ખુશ્લાલ ડોસાભાઈ
૨-૬ શેઠ અમરચંદ તલકચંદ
૧-૬ વોરા ધનજી સુદરજી
૧-૪ શા પોપટલાલ ત્રીભોવનદાસ
૮-૬ શા વાડીલાલ સાંકલચંદ

૧-૪ શા ઉકાભાઈ માનચંદ
૧-૪ શા માણિકચંદ રાજમલજી
૨-૧૦ શા કેવળ ખીમચંદ
૧-૪ શા સરપચંદ લાલચંદ
૧-૪ શા ખીમચંદ જવેરચંદ
૧-૩ શા જોડાભાઈ ગુલાબચંદ
૧-૪ પારી ન્યાલ શવજી
૧-૬ શા મગનભાઈ ગલાબચંદ
૦-૬ શા સરપચંદ ઇચ્છાચંદ
૧-૪ શા યુનીલાલ ગુલાબચંદ
દાલીયા.

છપાઈને બહાર પડેલ છે.

શ્રી તત્વ નિર્ણય માસાદ ગ્રંથ.

શ્રીમત્ મુનિમહારાજ શ્રી આત્મારામજી કૃત)

અમારી ઓફીસમાંથી મળશે. કિંમત રૂ.૪) પોસ્ટેજ જુદું.

અનેક અપૂર્વ હકીકતોથી ભરપૂર છે.

[વિશેષ વર્ણન હવે પછી લખશું.]
